

VALENCIÀ

Comentari de text i gramàtica

Índex

Pàg. 3 - La dixi

Pàg. 3 - La polifonia

Pàg. 4 - La modalització

Pàg. 5 - La impersonalització

Pàg. 6 - Models de comentari

Sempre és recomanable mirar el llibre per a contrastar la informació d'aquest llibret, així com preguntar al professor sobre dubte i contingut.

La dixi

La dixi és un mecanisme lingüístic que permet fer presents els elements de l'enunciació al text; es a dir, ens demostren la presència dels participants y el seu context.

Dixi personal

- Pronoms personals de 1ª i 2ª persona
- Verbs en 1ª i 2ª persona
- Possessius de 1ª i 2ª persona
- Plurar inclusiu, global i de modèstia

També cal esmentar en la **dixi social**, que fa present al text el seu grau de formalitat, mitjaçant l'ús de fórmules apel·latives i llenguatge formal.

Dixi espacial

- Determinants demostratius (aquest) i pronoms demostratius (açò)
- Adverbis (allí, alla)
- Verbs anar i venir/ vindre

Dixi temporal

- Verbs en present, passat i futur
- Adverbis temporals (ahir, demà...)

La polifonia

La polifonia és l'estudi de les diverses veus del discurs. Es transmet mitjançant el discurs citat, incorporar de manera explícita l'enunciació d'un altre emissor.

Discurs directe

Es reproduceix de manera literal el que diu l'altre emissor:

El rei va dir "Que els tallen el cap!"

Discurs indirecte

L'emissor reformula el discurs de l'emissor previ:

El rei va dir els seus súbdits que els tallaren el cap.

Discurs indirecte lliure

És una barreja de directe i indirecte, i s'identifica per la carència del verb "que":

El rei els ho va dir, els tallaràn el cap.

La modalització

La modalització és el mecanisme pel qual l'emissor fa present al text la seua presència, i és característic del textos subjectius: narracions, articles d'opinió, diaris personals o memòries.

Fenòmens d'èmfasi

Manifesta emocions:

Ah!

O-BLI-GA-CIÓ

Modalitats no assertives

Oracions interrogatives, exclamatives, exhortatives, dubitatives i desideratives:

Què vols ara?

M'agradaria ser ric com ton pare.

Augmentatius, diminutius, pejoratius i superlatius

Expressen subjectivitat amb afecte, grandesa, petitesa, menyspreu:

Homenot

Veuarra

Elements gramaticals que expressen valoracions

Verbs performatius: Felicitar, opinar, criticar

Verbs valoratius: Enganyar, merèixer, pretendre

Substantius valoratius: Llàtima, Lleialtat, esperança

Adjectius valoratius: Magnífic, bonic, perfecte

Adverbis valoratius: Desesperadament, ràpidament, llentament

Quantificadors: Molt, poc, massa

Interjeccions

Ai!

Hurra!

Carall!

Fòrmules rutinàries i proverbis

Ja ho crec!

Clar que sí!

Ni fart de ví!

Figures retòriques

Que he fet per ser tan infeliç?

Quant haurem d'esperar més?

Algú te la resposta?

Alternança de codi

Ell sempre em diu: "¿A que te refieres?"

I sempre li responc: "Ego sum qui sum"

Ens quedem igual

La impersonalització

La impersonalització és el contrari de la modalització, i ocorre quan es decideix no mostrar la presència de l'emissor al text; és emprat a textos més formals i científics.

3ª persona del singular + "Es"

Es parla del mal manteniment de les aules.

Subjecte indeterminat

Algú, tothom, la gent

Alguns podran pensar que el meu treball és fàcil, però no ho és gens.

Haver-hi, caldre, fer falta

Cal augmentar els pressupostos per a 2022.

Verbs semblar i parèixer

Sembla que et trobes malament.

Algunes formes verbals

3ª del plural

2ª del singular o plural

1ª del plural

Verbs en infinitiu genèric

Cridar no et va a funcionar!

Oracions passives

El llibre fou llegit pel xiquet.

Models de comentari

Comentari de l'assaig

L'assaig que ens disposem a analitzar du com a títol ***nom de l'assaig***, escrit per Joan Fuster, que s'encab dins de Diccionari per a Ociosos, publicat en l'any 1964.

En referència a l'eix temàtic, l'autor + *verb* + *tema*.

Pel que fa a l'estructura, hi trobem una tripartida, pròpia dels textos argumentatius, que consta d'introducció, de cos argumentatiu, i conclusió.

Quant a l'externa, podem dir que consta de ***nombre de línies*** línies, dividides en ***nombre de paràgrafs*** paràgrafs.

Seguidament, en la interna, hi trobem, primerament, la introducció, que presenta la idea principal i comprén des-de la línia ***nombre de línia*** fins a la línia ***nombre de línia***.

Concretament ***explicació de la introducció***. Tot seguit, al cos argumentatiu, que abraça des-de la línia ***nombre de línia*** fins a la línia ***nombre de línia***, Fuster considera que ***explicació del cos argumentatiu***. En darrer terme, en la conclusió, que abasta des-de la línia ***nombre de línia*** fins a la línia ***nombre de línia***, es fa palés que ***explicació de la conclusió***.

Resum (present atemporal amb les teues paraules, no més de 6 línies)

Paralelament, esmentaré en la tipologia textual, que es defineix com al conjunt de trets comuns que identifiquen un text i permeten agrupar-los.

Concretament, aquest escrit és un assaig, així doncs, pertany a la tipologia argumentativa. Un assaig és un text en el que l'autor presenta un tema de caràcter general, d'interés universal que perdura en el temps i, a més a més, remarca el seu punt de vista mitjançant els seus arguments i la tesi.

A continuació hi trobem trets característics d'aquest gènere com son:

3 exemples (identificació, citació, explicació)

Per finalitzar, esmentaré en el registre, que es defineix com a la variació de la llengua tenint en compte el canal, tema, àmbit d'ús, grau de formalitat, situació comunicativa, etc. i alhora, la voluntat estètica i literària. Tant el tema tractat, com el grau d'elaboració del text (molt preparat i amb fins i tot citacions), com el fet que l'autor s'adreça a un lector cultivat, exigiria l'ús d'un registre culte, però, potser seguint l'exemple de Fuster, l'autor usa, en general, un registre estàndard, amb algunes expressions més aviat pròpies del registre culte com ***exemples de registre culte a l'assaig***.

No obstant això, la gran majoria del registre emprat per l'autor és estàndard, amb fórmules apel·latives, adjectius valoratius, entre molts altres.

3 exemples (identificació, citació, explicació)

Canviar en funció del text.

Tipologia textual

Ironia
Repetició d'arguments
Apelació al lector
Connectors
Preguntes i exclamacions retòriques
Adjectius valoratius
Interjeccions i signes de puntuació
Llenguatge connotatiu
Subjectivitat
Contar un relat
Manifest de valors (finalitat moralitzadora)

Registre

Llatinismes
Preguntes retòriques
Llenguatge connotatiu
Sintaxi complexa
Oracions subordinades, coordinades i juxtaposades
Llenguatge col·loquial

Tipus d'arguments

Cita	Experiència personal
Exemplificació	Analogia (comparació)
Autoritat	Causa-conseqüència
	Tòpics literaris

Anàlisi de la dixi

En relació a les marques lingüístiques, és a dir, la dixi, cal ressaltar que és la referència que s'estableix entre alguns elements del text i altres elements del context o que formen part de la situació comunicativa. Està relacionada amb les coordenades bàsiques de l'enunciació i hi cal esmentar la dixi personal, la temporal i l'espacial. Quant a la dixi personal, es troben els següents exemples dins d'aquest fragment: ***exemples***, i és l'element que fa referència a les persones de l'enunciació (l'emissor i el receptor). Seguidament, es distingeix l'espacial: ***exemples***, que indica el lloc o espai en què es desenvolupa l'acció. En darrer terme, en referència a la temporal, hi destaquen: ***exemples***, és a dir, el temps del discurs.

Anàlisi de la modalització

En relació a la modalització, cal ressaltar que és el mecanisme pel qual l'emissor fa present al text la seua presència, i és característic del textos subjectius: narracions, articles d'opinió, diaris personals o memòries. Està relacionada amb les coordenades bàsiques de l'enunciació i hi cal l'ús **dels fenòmens d'èmfasi, interjeccions i figures retòriques**. Quant als **fenòmens d'èmfasi**, es troben els següents exemples dins d'aquest fragment: ***exemples***. Seguidament, es distingeix **les interjeccions**: ***exemples***. En darrer terme, en referència a **les figures retòriques**, hi destaquen: ***exemples***.

Anàlisi de la impersonalització

En relació a la impersonalització, cal ressaltar que és el contrari de la modalització, i ocorre quan es decideix no mostrar la presència de l'emissor al text; és emprat a textos més formals i científics. Està relacionada amb les coordenades bàsiques de l'enunciació i hi cal l'ús de **subjectes indeterminats, verbs en infinitiu genèric i oracions passives**. Quant als **subjectes indeterminats**, es troben els següents exemples dins d'aquest fragment: ***exemples***. Seguidament, es distingeixen els **verbs en infinitiu genèric**: ***exemples***. En darrer terme, en referència a **les oracions passives**, hi destaquen: ***exemples***.

Tot el contingut en el llibre és propietat
dels seus respectius autors.

**No reproduir sense exprés
consentiment del creador.**

